Zbuciumata călătorie spre iad a ființei simțitoare

On Septembrie 22, 2013

Demontează condiționarea majoră între suferință și evoluție, activând câmpul de forțe motivaționale necesare influențării procesul de schimbare.

Clarice simte cu groază că face parte dintr-un scenariu sumbru, demn de un Stephen Jones. Dar nu știe să smulgă această fatală imagine din minte, nu poate să oprească excesul de substanță sensibilă la presiune, transferată moleculelor aproape epuizate cu rol de reglator al activității nervoase. Cum să supraviețuiască unei călătorii spre adâncul lipsit de ieșire, spre iad? Toată energia vitală i se concentrează pentru o clipă într-o singură direcție, descurajantă. A totalei autodistrugeri.

Şi cum nu se poate elibera din iad, se instalează starea de inerție care domină câmpul de forțe motivaționale necesare influențării procesul de schimbare. Nefaste bombardamente lăuntrice, dătătoare de fiori aspri, o aduc în starea de neoperativitate. Practic, este singură în casa criminalului, un loc întunecat și înfiorător, și simte că cineva o urmărește de aproape, gata oricând să o surprindă cu o lovitură mortală.

Un act de credință, o singură manifestare de voință ar putea oare s-o scape de gândul morții, din menghina aceasta solidă ce pare că-i strânge cu putere cortexul cerebral? Şi doar pentru gândul acesta neliniștitor se duc cu stoicism atâtea lupte interioare, reacții nepotolite de panică înlănțuite într-un ritm tulburător.

Leadership: Încercarea ta de a da o semnificație aparte întâmplărilor din viața ta se constituie într-un crescendo al voinței de a găsi ceva cu care să te identifici în totalitate și care să contribuie în același timp la dezvoltarea a ceea ce s-ar putea numi "Revelația unei realități ireversibile"?

Crește valoarea tensiunii necesară stopării complexului de izolare. Faptul că nu poate ieși din cercul slăbiciunii o preocupă peste măsură, și pe bună dreptate. Cu toate acestea, Clarice se ține tare. I se pare că, într-un fel, este în joc onoarea ei. Abia schițează o mișcare, nu rostește nicio vorbă. Acum îi este mai mult ca oricând necesară imaginația vulcanică. Să facă ceea ce n-a mai făcut, să își riște viața. Să mizeze totul pe un singur zar norocos, salvator. Iar acest gând asumat, ca un fulger căzut din cer cu voia Domnului, purtător de noi forțe, îi luminează conștiința și o investește cu putere de inițiativă.

Numai speranța îi susține funcțiile de siguranță și energia pozitivă transportată prin canalele fine de distribuție a încordărilor alternative. Ea capătă dintr-o dată energia și inspirația de a se avânta într-o acțiune riscantă, cu elanul și spontaneitatea unui copil care îmbracă costumul lui Superman și pornește la salvarea lumii. Evident că s-a lăsat cu ceva adrenalină, fiindcă totul părea o așteptare a inevitabilului. Ca să prindă un curaj salvator, ea începe să se identifice cu un erou care încearcă să-și învingă destinul.

Mai rămâne un anumit unghi nedescoperit, o dublare a unei linii de acțiune aplicate pieziș pe o linie străină din planul conștiinței. Numai astfel psihicul ei mai poate să suporte o greutate în plus. Trebuie să-l ucidă cu orice preț pe Buffalo Bill. Cu simțurile ascuțite să pătrundă întunericul, să depășească cu mult marginile conștiinței. Să tragă ! Acum ! Acum ! Poc ! Poc ! Poc !

Clarice răsuflă ușurată. Furtuna s-a potolit. Norii cenușii ai groazei, care s-au adunat și au produs trăsnetul salvator, în sfârșit s-au dispersat. Buffalo Bill este mort ! Abia acum ea are

revelația unei realități ireversibile: "Odată ce te-ai angajat într-o acțiune, trebuie să te asiguri că ai dus treaba până la capăt".

Leadership: Constrângerea de a te supune unei realități aparte poate să armonizeze toate fațetele personalității tale și astfel să devii mai tolerant față de convingerile care provoacă rezultate nedorite?

Dificultățile de adaptare la noi contexte și situații pot oferi spectacolul inedit al unei expresii dramatice de profundă neliniște sufletească. Aceste dificultăți, care îl determină pe individul supus unei dedublări periculoase să abordeze mai greu procesele de *„ stimul-reacție"* , pot să apară din erori de autoevaluare. Care, la rândul lor, produc o anumită dezorientare și o canalizare ineficientă a energiei într-o singură direcție, descurajantă. A totalei autodistrugeri. Generând acele dificultăți de înțelegere a propriilor capacități și limite.

Aceste dificultăți pot să apară și în demersul investigativ de evaluare a situației în care se regăsește individul, în special atunci când are loc o creștere a "costurilor" induse de noile probabilități, calculate prin condiționările externe ce pun în evidență acele contraste pronunțate dintre emoțiile care pun stăpânire asupra minții sale. Iar adaosurile continue de stimuli negativi care acționează asupra subconștientului, amenințând integritatea personalității sale, conduc uneori la șocul emoțional.

Cum te evaluezi într-o situație fără ieșire: drept un cost relativ al erorii de predicție sau drept un element pozitiv care atestă importanța anumitor alegeri?

În raport cu obligațiile impuse de leadership, ce nu pot fi practic ignorate în procesul de percepție a realității și de dezvoltare pe plan psihic și emoțional, în pofida influențelor de natură perturbătoare, individul trebuie să fie categoric în avantaj. Să nu recurgă la cea mai puțin constrângătoare alegere. Iar inconvenientele cauzate de o gestionare greșită a emoțiilor nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate. Mai simplu spus, echilibrul individului nu trebuie să fie afectat de reacțiile nepotolite de panică, înlănțuite într-un ritm tulburător în situații de criză.

Poți să dai leadershipului tău o medalie pentru câștigarea războiului psihologic la care te supun gândurile, fără să măsori adevărată valoare a ceea ce reprezintă esența fenomenului uman?

Fiecare individ dovedește o anumită slăbiciune la un moment dat, un mod prea puțin sofisticat de a se lupta cu el însuși, cu emoțiile și sentimentele cele mai puternice, încât nu mai este în stare să stabilească un contact mai amănunțit cu punctele sale forțe și motivații. Are loc o condiționare majoră între suferință și evoluție, care împiedică activarea câmpului de forțe motivaționale necesare influențării procesul de schimbare.

Şi astfel este neglijat leadershipul care, raportat la gândirea și simțirile omului, nu mai servește la nimic. Nu mai poate înlesni acea aventură a cunoașterii, nu mai poate permite pătrunderea în acel univers al "dinăuntrului", plăsmuit dintr-un aluat mai dur și mai curajos.

Tocmai din acest motiv liderii sunt animați tot mai des de pasiunea de a recurge la evaluarea dimensiunii interne a leadershipului. Iar după părerea expertei Anne Deering, autoarea cărții "Alpha Leadership", această dimensiune se referă la modul în care te organizezi din punct de vedere psihologic pentru a reacționa rapid față de mediu, pentru a avea abilitățile de gândire necesare ca să-ți dai seama ce este important de evaluat la tine însuți, încât capacitățile tale să nu se atrofieze.

Ești capabil să joci o partidă tare de șah cu tine însuți? Cum te organizezi din punct de vedere psihologic pentru a reacționa față de mediu? Dai leadershipului tău o medalie pentru câștigarea războiului psihologic la care te supun gândurile? Testează-ți capacitățile de a face față jocului nemilos al "supraviețuirii" în condițiile unui mediu uneori ostil în care transformarea ta este mai dificil de realizat.

Un lider ar trebui să învețe, în primul rând, să-și retușeze gândirea și să redea strălucirea lăuntrică a ființei sale. Pentru aceasta el trebuie să facă distincția dintre aceste două tipuri de reprezentare a personalității sale. Prima, din punctul de vedere al prudenței, al posibilității de a utiliza capacitățile de distanțare față de orice control de natură externă. A doua, din punct de vedere al instabilității și vulnerabilității psihice, care duce la gânduri extreme în situațiile limită, transformându-l, supus luptelor interioare, într-o țintă sigură pentru eșec.

Esența fenomenului uman este de a înțelege rostul lui în societate și de a contribui masiv la punerea în valoare a experiențelor care îi definesc caracterul. Aceste două considerente pot fi justificate prin următoarea concluzie imperativă:

"Dinainte de a începe ceva, trebuie să știi dacă poți duce până la capăt acțiunea".

Zbuciumata călătorie spre iad a ființei simțitoare aduce în prim plan necesitatea liderului de a-și dezvolta o gândire imparțială cu un "status" stabil și neinfluențabil în condițiile ostile de intervenție a unor forțe externe, destabilizatoare. Care pot declanșa frica de acțiune, anxietatea, instabilitatea și inerția.

Crearea unui blindaj de protecție impenetrabil care să ne ferească de intervenții externe perturbatoare și destabilizante, dar uneori și de forțele interne ce pot apărea din instinctul nostru de apărare, este utilă pentru noi toți. Dar absolut necesară pentru un lider.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/zbuciumata-calatorie-spre-iad-a-fiintei-simtitoare.html